

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
МІЖРЕГІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ УПРАВЛІННЯ ПЕРСОНАЛОМ
Навчально-науковий інститут управління, економіки та бізнесу
GDAŃSK UNIVERSITY OF TECHNOLOGY

МАУП

Матеріали
III Міжнародної науково-практичної
конференції
“ІННОВАЦІЙНІ МЕТОДИ
УПРАВЛІННЯ ЕКОНОМІКОЮ В УМОВАХ
ЦИФРОВІЗАЦІЇ БІЗНЕСУ”

10 жовтня 2025 р.

Київ
2025

ОРГАНІЗАЦІЙНИЙ КОМІТЕТ КОНФЕРЕНЦІЇ:

Голова оргкомітету:

Гончаренко Михайло Федорович – віцепрезидент Міжрегіональної Академії управління персоналом, д-р екон. наук, проф.

Заступники голови:

Семенець-Орлова Інна Андріївна – директор Навчально-наукового ін-ту управління, економіки та бізнесу, д-р наук з держ. упр., проф.;

Каліна Ірина Іванівна – заступник директора Навчально-наукового ін-ту управління, економіки та бізнесу, д-р екон. наук, проф.

Члени оргкомітету:

Братусь Ганна Анатоліївна – завідувач кафедри управління бізнесом ННІУЕБ, д-р екон. наук, проф.;

Дмитренко Геннадій Анатолійович – почесний професор кафедри економіки бізнесу ННІУЕБ, д-р екон. наук, проф.;

Кришталь Галина Олександрівна – завідувач кафедри фінансів, банківської та страхової справи ННІУЕБ, д-р екон. наук, проф.;

Кривоберець Марина Миколаївна – завідувач кафедри організації туристичної діяльності ННІУЕБ, канд. екон. наук, доц.;

Мазур Юлія Володимирівна – декан ННІУЕБ, канд. екон. наук, доц.

*Схвалено Вченою радою Міжрегіональної Академії управління персоналом
(протокол № 9 від 29.10.25)*

III Міжнародна науково-практична конференція “Інноваційні методи управління економікою в умовах цифровізації бізнесу”: зб. матеріалів конференції (м. Київ, 10 жовтня 2025 р.) / ред. кол.: І. А.Семенець-Орлова (гол. ред.), І. І.Каліна (заст. гол. ред.), Ю. В. Мазур (упоряд. і відп. ред.) та ін. Київ: Міжрегіональна Академія управління персоналом, 2025. 512 с.

ISBN 978-617-02-0419-6 (електронне видання)

Для науковців, представників бізнесу та здобувачів вищої освіти.

Тексти тез надано в авторській редакції. Автори несуть повну відповідальність за зміст публікацій, а також добір, точність наведених фактів, цитат, власних імен та інших відомостей.

Барінов Олександр Олександрович

Розвиток міжнародних економічних механізмів фінансування
“зеленої” енергетики 344

Костюков Вячеслав Олександрович

Удосконалення системи публічної служби в контексті
впровадження сучасних антикорупційних практик 348

Сокурєнко Олександр Юрійович

Інноваційні фінансові інструменти як засіб економічного стимулювання
персоналу ІТ-сфери в умовах цифровізації економіки України 349

Даниленко Юрій Володимирович

Інноваційні фінансові інструменти в управлінні територіальними громадами 353

Пархоменко Вікторія Вікторівна

Інноваційні фінансові технології як інструмент управління
зовнішньоекономічною діяльністю в умовах цифрової трансформації
світової економіки 356

Пецух Андрій Олегович

Роль інноваційних фінансових інструментів в стратегії управління
підприємствами рекреаційно-туристичної сфери 358

Сафронова Ольга Миколаївна

Інноваційні підходи до удосконалення інструментів державної
дивідендної політики в умовах цифровізації економіки України 361

Сочинська-Сибірцева Ірина Миколаївна,

Бондаренко Ростислав Валерійович

Інноваційні технології оцінки кадрової безпеки в публічній службі 363

Дяченко Лідія Антонівна, Теодорович Лариса Віталіївна

Управління попитом на ринку товарів і послуг у контексті “срібної економіки” 367

Заярнюк Олексій Васильович, Величко Дмитро Олегович

Цифрова трансформація публічного управління і бізнесу в контексті
етичних імперативів, управлінської відповідальності
та інноваційних практик 370

Скібіцький Олександр Сергійович

Цифровізація кооперативів та цифрові кооперативні платформи
як інноваційна бізнес-модель 373

Сторожук Оксана Василівна, Сторожук Іванна Олександрівна

Розвиток антикорупційних бізнес-практик в умовах цифрової економіки 377

Сторожук Оксана Василівна, Стрельцова Тетяна Миколаївна

Роль громадського контролю та цифрової участі у формуванні
соціально відповідальної фінансової політики держави 380

Немченко Тетяна Анатоліївна, Клявіна Олена Костянтинівна

Використання цифрових платформ та електронних інструментів
для оптимізації стратегічного планування 383

Немченко Тетяна Анатоліївна, Поповкіна Олена Сергіївна

Вплив цифрової трансформації на стратегічне управління компаніями 385

УДОСКОНАЛЕННЯ СИСТЕМИ ПУБЛІЧНОЇ СЛУЖБИ В КОНТЕКСТІ ВПРОВАДЖЕННЯ СУЧАСНИХ АНТИКОРУПЦІЙНИХ ПРАКТИК

Враховуючи чітко обраний Україною європейський вектор, та надання статусу кандидата на членство в ЄС, особливо гостро постає проблема корупційних ризиків в публічному управлінні. Наше суспільство усвідомлює глибину проблеми, але сьогодні ми потребуємо радикальних кроків задля їх швидкого вирішення, так як без цього, омріяна європейська родина не відкриє для нас свої двері.

Відсутній час для експериментів, тому необхідно вивчати та імплементувати світові антикорупційні практики в системі публічної служби. Це дасть змогу запозичити вже працюючу модель та експертів-консультантів з країн партнерів. В той же час, важливо ретельно проаналізувати державні напрацювання та недоліки останніх років в сфері запобігання корупції в публічному управлінні, враховуючи реформи що були проведені з 2014 року. Результативною буде і взаємодія громадськості та публічної влади в напрямку запобіганні та протидії корупції.

Антикорупційна політика — це невід’ємна частина загальної правової політики сучасної держави. Вона є частиною загальнодержавної правової політики і має реалізовуватися у взаємодії з іншими видами правової політики. При цьому антикорупційна політика реалізується у тих же формах, як і правова політика загалом. З іншого боку, антикорупційна політика матиме свою специфіку в суб’єктах здійснення, пріоритетних формах та методах реалізації, у правових засобах, що використовуються.

Під антикорупційною політикою у широкому сенсі розуміється науково обґрунтована, послідовна та системна діяльність інститутів держави та громадянського суспільства, пов’язана з профілактикою та скороченням негативного впливу корупції, а також з усуненням причин та умов, що сприяють її виникновению.

Антикорупційна політика — це система взаємопов’язаних пріоритетів та заходів боротьби з корупцією, що включають політичні, організаційні, економічні, ідеологічні та правові компоненти. Правотворча форма антикорупційної політики виражається у великому обсязі ратифікованих міжнародних документів та прийнятих національних нормативних правових актів. Невисокий рівень ефективності антикорупційного законодавства пов’язаний не з поганою якістю законів, а з труднощами у їх реалізації.

Антикорупційна політика не зводиться до формально-юридичного впливу на суспільні відносини. Протидія корупції — це системна діяльність, яка повністю охоплює різні та несподівані сфери суспільного життя. Сам розквіт корупції у суспільстві — це показник системної соціальної кризи, основними проявами якого є криза морально-етичних цінностей нашого суспільства та ідеології.

На нашу думку, окрема робота має бути проведена у сфері превентивної діяльності, так як правильніше навчитись запобігати цьому явищу як такому. В процесі пошуку та впровадженні прийнятних моделей удосконалення системи публічної служби, необхідно окремо розглянути різні гілки влади, поділити час в розрізі галузей, а іноді міністерств, відомств та окремих служб.

СОКУРЕНКО Олександр Юрійович

*здобувач третього рівня вищої освіти ОНП “Економіка”,
асистент кафедри економіки, менеджменту та комерційної діяльності
Центральноукраїнського національного технічного університету*

ІННОВАЦІЙНІ ФІНАНСОВІ ІНСТРУМЕНТИ ЯК ЗАСІБ ЕКОНОМІЧНОГО СТИМУЛЮВАННЯ ПЕРСОНАЛУ ІТ-СФЕРИ В УМОВАХ ЦИФРОВІЗАЦІЇ ЕКОНОМІКИ УКРАЇНИ

В умовах стрімкої цифрової глобалізації ІТ-сфера виступає стратегічним рушієм економічного прогресу, формуючи нові стандарти продуктивності та інновацій. Особливої актуальності ця тенденція набуває в Україні, де цифровізація економіки стала пріоритетним напрямом державної політики та розвитку бізнесу. В умовах трансформації національного господарства ключовим викликом постає не лише забезпечення сприятливого середовища для ІТ-компаній, а й впровадження ефективних механізмів економічного стимулювання фахівців, які є головною рушійною силою галузі. Саме інноваційні фінансові інструменти стають важливим засобом мотивації персоналу, здатним забезпечити гнучкість і залученість, що є надзвичайно актуальним для забезпечення сталого розвитку України в сучасних умовах.

У своїй науковій праці О. Кондрат розглядає традиційні фінансові інструменти, до яких, зокрема, відносить банківські кредити, венчурний капітал, іпотеку, факторинг, державну підтримку та внутрішні джерела фінансування [2]. На наш погляд, ці інструменти зберігають свою актуальність для ІТ-сфери, оскільки забезпечують стабільність, доступність та довгострокові перспективи розвитку, проте вони мають певні обмеження у гнучкості та швидкості реагування на потреби цифрової економіки.